

ثبت شکل توده ای مبارزه علیه اعدام، بنام مردم مبارز سیرجان!

عطا خلقی سوم دیماه ماه ۸۸

شکل توده ای مبارزه جسورانه علیه اعدام، بنام مردم مبارز سیرجان ثبت شد. این اولین باری است که مردم در این سطح و به این شکل علیه آدم کشی های جمهوری اسلامی بپا می خیزند. این اقدام بسیار جسورانه مردم سیرجان را باید ستود و از آن درس گرفت.

اگرچه اقدام جسورانه مردم مبارز سیرجان، منجر به رهایی قطعی قربانیان نشد و متأسفانه دوباره گرفتار آمدند و سرانجام بدست دژخیمان این رژیم در زندان شهر بدار آویخته شدند، اما باز کردن حلقه طناب از گردن آنها با دستهای توانای مردم مبارز این شهر، دقیقاً به معنای رها ساختن دو انسان محکوم به مرگ است. به این معناست که اتحاد و یکپارچگی توده مردم خشمگین، قادر است مانع اجرای احکام اعدام در ملاء عام شود. به این معناست که مبارزات مردم وارد فاز دیگری شده است. به این معناست که جمهوری اسلامی دیگر جرأت نخواهد کرد مردم را برای دیدن نمایش جنایات خود به میدان شهر دعوت کند. و می تواند به این معنا باشد که دیگر این رژیم جنایتکار جرأت نداشته باشد در ملاء عام بساط آدم کشی برپا کند.

اگرچه اعدام انسان ها بهر شکلش و در هر مکانی شنیع است و قتل عمد به حساب می آید و بشدت محکوم است، اما اعدام در ملاء عام که اساساً برای زهر چشم گرفتن و مرعوب کردن مردم است، قتل عمدی سیاسی و بسیار جنایتکارانه است! این رژیم هار سرمایه که در محاصره خشم و نفرت مردم و مبارزات آنها در ابعادی اجتماعی است، تنها طریق بقاء خود را در سرکوب عریان و تکرار جنایات سی ساله اش می بیند.

جمهوری اسلامی بیمناک از اینکه خیزش توده ای مردم و به میدان آمدن کارگران متشکل، بساط جنایاتش را جمع کنند و کلیت نظام اش را برای همیشه بگور سپارند؛ آگاهانه چوبه های دارش را در میداین شهر برپا ساخته است تا از مردم عاصی و معترضی که به کمتر از مرگش راضی نیستند، بگوید که هنوز ظرفیت جنایت و آدم کشی را دارد.

جمهوری اسلامی بنا به ماهیت ارتجاعی و ضد انسانی اش ممکن است بسیار بیشتر از اینها هم ظرفیت آدم کشی داشته باشد، اما مردم دیگر جان شان به لب شان رسیده است و هیچ درجه از وحشیگری و آدم کشی این رژیم نمی تواند، مانع از پیشروی مبارزات و گسترش آن در اشکال رادیکالتر بشود.

اقدام جسورانه مردم سیرجان برای رهایی دو انسان زیر چوبه های دار، این واقعیت را به اثبات رسانید که این مردم بیش از این جنایات عریان این حکومت را بر نمی تابند و با این اقدام انقلابی خود درسی و دستاوردی به درس ها و دستاوردهای تاکنونی این خیزش توده ای افزودند و با شهامتی در خور تحسین اعلام کردند که خیزش توده ای مردم متوقف شدنی نیست.

این اقدام شجاعانه مردم سیرجان ادامه همان اقدامات رزمنده مردم در ماه های اخیر است. ادامه همان خودنمایی های باشکوهی است که درمناسبت های روز قدس و سیزده آبان و ۱۶ آذر شاهدش بودیم. ادامه تجمعات اعتراضی خانواده زندانیان سیاسی در برابر زندان ها و شکنجه گاه های اوین و گوهردشت کرج و دیزل آباد کرمانشاه است. ادامه تجمع اعتراضی هفتگی مادران داغدار در پارک لاله و ادامه مراسم های اعتراضی یاد بود احسان فتحایان و مصلح زمانی در سنجندج و کرمانشاه است!

این اقدام جسورانه در عین حال در بردارنده پیامی است برای همه مردم آزادیخواه و برابری طلب سراسر ایران و بویژه خانواده و بستگان و مردم آن شهرهایی که قرار است در چند روز آینده دژخیمان جمهوری اسلامی عزیزان آنها را به دار آویزد.

جمهوری اسلامی در نظر دارد که همین روزها در کردستان و تهران و یکی دو شهر دیگر، عده ای را به قتل برساند. بعد از این اقدام مردم سیرجان می توان امیدوار بود که اگر مردم هر شهری از رویداد اخیر شهر سیرجان درس گرفته باشند و وسیعاً و با آمادگی کامل به میدان آیند، خواهند توانست قاتلان حاضر در میدان را فراری دهند و جان عزیزان شان را نجات دهند.

تکرار اقدام مردم سیرجان باید چنان سازمانیافته و حساب شده باشد که رهایی محکومین را تضمین کند. مخفی کردن و فراری دادن محکومین به نقاطی امن، گام های بسیار مهمی اند که اهمیت شان کمتر از باز کردن طناب دار از گردن آنها نیست! جمهوری اسلامی بعداز واقعه سیرجان، به احتمال زیاد ممکن است از سر استیصال و برای قدر قدرتی کردن کماکان این جنایات را اگر نه در ملاء عام، اما در خفا و در زندان ها عملی کند.

واقعیت این است که هیچ یک از واکنش های رژیم زره ای از اقدام انقلابی مردم جسور سیرجان کم نمی کند، و تعرض از این بیعد رژیم در هر شکلش و در هر سطحش تنها و تنها از استیصال و بیم و هراسش مایه می گیرد.

اقدام اخیر مردم سیرجان به توده های مردم مبارز ایران، این اعتماد به نفس را می بخشد که با صدای رساتری خواهان لغو احکام «اعدام» و «آزادی بی قید و شرط همه زندانیان سیاسی» باشند!